

גינת נוי

פרשת שמיני – תהילים פסקא יב-יג

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' סב טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[יב]

אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל מנוחתי (צה, יא)

על דור המדבר התכוון דוד המלך, אשר נשבע ה' שלא יכנסו לארץ ישראל. נשבעתי באפי"י גימט' 91 כחשבון, הוי"ה אדנות, שהיא שבועת השם, "אם יבואון אל מנוחתי", על ארץ ישראל, שאמר הפסוק "זאת מנוחתי פה אשב כי אויתה". "זאת מנוחתי" זאת ארץ ישראל, "פה אשב כי אויתה" זה בית המקדש, מקום מושבו של הקב"ה. כמאמר הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

[יג]

ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו - ופסוק השני אומר וילבש קללה כמדו וגו' (קט, יז-יח)

ויאהב קללה ותבואהו - ראה בני היקר, אמרו חז"ל אסור לבן אדם לקלל את יומו ולא לקלל את עצמו, שיש מלאכי חבלה ששומעים בקשתו, ממלאים אותה, שיש זמנים למשחיתים שיש להם רשות להזיק, כמו שכתוב במשנה פאה - שכל בן אדם שעושה עצמו עני והוא לא עני, או עושה עצמו סומא או חגר והוא לא סומא או חגר, לא ימות עד שיהיה לו מה שהוא בקש, עניות או ערוון או חגר, וכיוצא בזה צריך לזהר להוציא מהפה רק דברים טובים ובקשות טובות, זה שאמר "ויאהב קלה ותבואהו".

ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו - בני היקר, תשתדל לקבל הברכה מכל אדם, גדול או קטן בשנים או בחכמה, ותשתדל לעשות הטוב עם כל אחד ואחד, ואפילו לעזור לזולת כדי לקבל ברכה, שכמו שיש מזיקים ממהרים לעשות הקללה, כך יש מלאכי יושר טובים, ממהרים לעשות הטובה, ולא לבזות שום אדם, שאמר במשנה בפרקי אבות "אל תהי בז לכל אדם שאין לך אדם שאין לו שעה", ה' יקיים בכס כל הברכות, בזה כל אחד מברך את בנו ובתו וקרובו, כמו שמצינו באבותינו כל אחד ברך את בנו ונכדיו, ומצינו גם בגמרא ברכות שהיה רבי ישמעאל כהן גדול בבית המקדש, אמר לו הקב"ה בני ישמעאל אתה מברך את ישראל, ברכני גם אני, התפלא רבי ישמעאל, אמר לו הקב"ה, וכי ברכת הדיוט קלה בעיניך, ור' ישמעאל ברך אותו ואמר לו "יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך, ותתנהג עמנו ה' אלוקינו במדת החסד ובמדת הרחמים".

וילבש קללה כמדו – זמן רב חשבתי על פסוק זה, איך אפשר ללבוש את הקללה, ופעם אחד התאמת לי דבר הפסוק. נכנסתי למרתף השואה בירושלים, וראיתי כל מיני דברים של הנאצים ימ"ש, ומכל הענין נתגלה לפני אפודה שעשויה מקלף של ספר תורה שעשה אותה גרמני לפי מדתו, ושראיתי מאיזה חלק מאיזה פרשה בא לו הקלף, ראיתי על הגב שלו בדיוק פרשת כי תבוא, פרשת התוכחה, אמרתי עכשיו ראיתי תשובת הפסוק "וילבש קללה כמדו", והיום נמצאת במרתף השואה, ובאה כל הקללה כמדו, ונמחה שמו, והאפודה נגנזה ולא נטמאה על גוי טמא, ועון בזיון התורה התנקם ממנו, כן יאבדו כל אויביך ה', וה' ישמור אותכם וכל ישראל מזמנים רעים ומגזירות קשות המתגרשות לבוא בעולם, אמן.